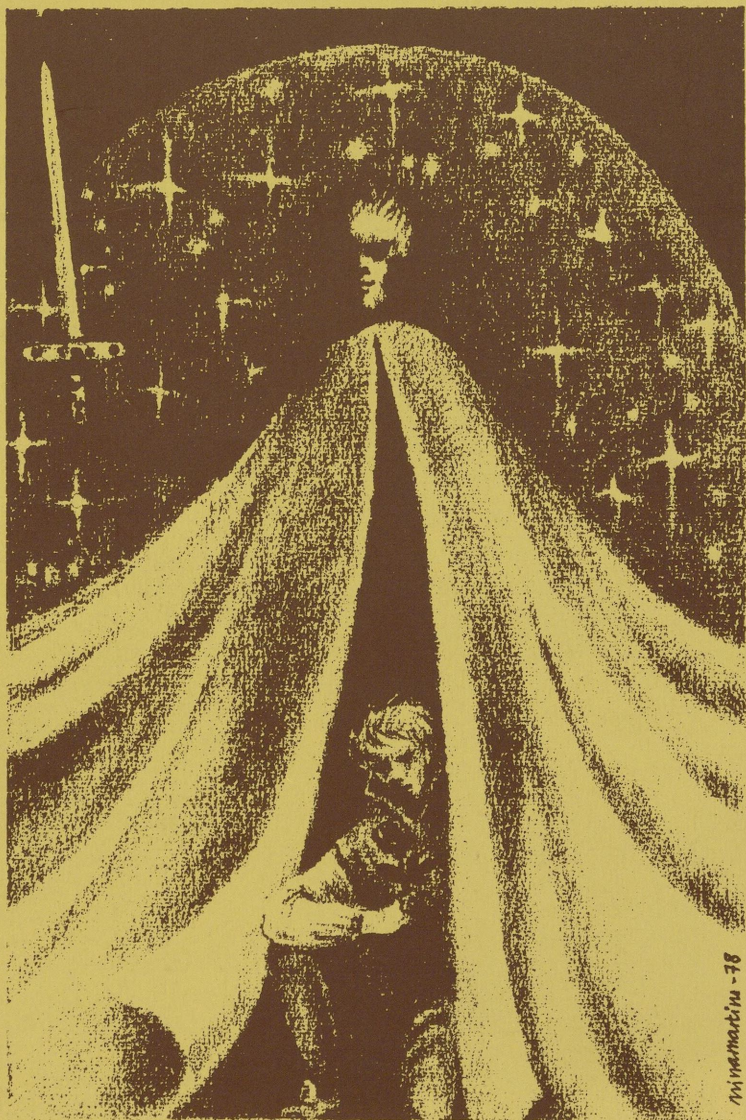

OSLO
NYE

BARNETEATRET

M. Martin - 78

★ FØLGE SVENNEN ★

Publikumstjenesten

Følgesvennen

24g049206

Kjære publikum

Velkommen til «FØLGESVENNEN» og til Chat Noir.

Det skal bli ganske rart å se hvordan folkeeventyret tar seg ut inne i betongen midt i byen. Teatret skal helst være både virkelighet og eventyr, det er i alle fall to sider av samme sak.

Håper du har glede av forestillingen, og kommer igjen en annen gang.

Sathald Halle

FOR DE VOKSNE

Sverre udnæs er en av de mest spennende dramatikere på vårt parnass etter at han debuterte med fjernsynsspillet «Lek» i 1966.

«Kollisjonen»

føyer seg inn i rekken av hans kammerspill fra dagens virkelighet. Det har fire personer, og gjennom disse oppstår en kollisjon mellom tapere og vinnere, mellom normalitet og opprør, mellom to livsoppfatninger, som forfatteren selv sier.

Udnes har selv satt iscene og de fire rollene spilles av Aud Schönemann, Anne Marie Ottersen, Arve Opsahl og Sverre Holm.

«Sengelek»

er en av høsten komedier skrevet av den kjente engelske komedieforfatteren Alan Ayckbourn med Toralv Maurstad som instruktør. Komediene handler om tre soveværelser og fire par og de forviklinger som oppstår, når det er et soveværelse for lite. De som spiller er Alf Nordvang, Anne Marie Ottersen, Sissel Sellæg, Helge Reiss, Anders Hatlo, Sidsel Ryen, Ellen Horn og Bentein Baardson.

I Centralteatret

spilles Norvald Tveits komedie om Peer Gynts sønnesønnssønn,

«Peer Peerson»

med Jon Eikemo i den store tittelrollen. De som med glede husker Tveits «Splint» finner mye av den samme saftige humoren igjen hos Peerson, etablert stortingsmann, som blir konfrontert med en for ham ukjent sønn, som går inn for å ta innersvingen på faren. Og dermed er hele komedien igang.

Teatrets nye sjef, Barthold Halle, har vært instruktør og andre roller er fordelt på Oddbjørn Hesjevoll, Marit Syversen, Marit Hamdahl, Arne Lie, Trond Lie, Per Lillo-Stenberg, Inger Teien, Ulf Wengård, Else Gro Waallann og Egil Åsman.

«Biedermann og brannstifterne», (Premiere i oktober)

av den sveitsiske dramatikeren og dikteren Max Frisch. Det handler om en pen og borgerlig familie i en by som plutselig blir hjemsøkt av mystiske branner. En dag ringer det på hos hr. Biedermann (Carsten Winger) og i døren står en tidlig bokser (Arve Opsahl) og en tidligere servitør (Leif Juster). Alle skjønner at dette er brannstifterne. Bare hr. Biedermann vil ikke skjønne det. Det er en komedie Frisch har skrevet, og den ble innstudert og sendt i TV-teatret med stor suksess i begynnelsen av 1960-årene. Arne Thomas Olsen har hånd om instruksjonen.

«FØLGES

Eventyr av Asbjørnsen og Moe

Instruksjon
Scenografi
Kostymer
Musikk komponert av
Dukker

De som er med:

Johannes
Prinsessen
Følgesvennen
Kongen
Tre trollkjerringer
Trollet, Presten, Handelsmannen, Bonden, Vert

Musikere K

Inspisient: M

Rekvesitter: Pe

Suffløse: K

Parykker og sminke: Edith L

Scenemestere: Arne

Lysmestere: Per Pede

INGEN

»VENNEN»

de dramatisert av Terje Eriksen

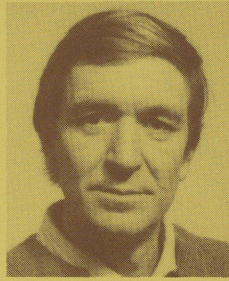
..... Wenche Medbøe
..... Karel Hlavaty
..... Nina Martins
..... Arne Nordheim
..... Unni Walstad

..... Gard Øyen
..... Kari Ann Grønsund
..... Helge Reiss
..... Øyvind Øyen
..... Marit Halset
tsshusholderen, Mikkel Smed Bjarne Bø

alle Helgesen, Jan Thoresen, Svein Erik Gaardvik

Marit Grindvold
er Helge Hansen
Karin Macée
Katzenmayer/Leif Mikkelsen
Pettersen/Lasse Arde
ersen/Nils Magne Kjus

PAUSE

Terje Eriksen

Hva betyr eventyrene?

Det er det gudskjelov ingen som vet. Eventyrene er gitt i bilder, og ekte bilder og særlig de i eventyrene er alltid mangetydige, mens tolkninger nødvendigvis er entydige. Så noen endelig tolkning finnes ikke. Men *én* ting tror vi på: Eventyrets vei er vår vei, og den urvisdom som der finnes er gitt med på veien som niste og følgesvenn. Eventyrets vidunderlige mangetydighet gjør at det generøst låner seg ut til mange plan og formål. Jeg har sett disse urbilder gjort fruktbare både i politisk og psykologisk teater, og jeg tror faktisk at en hver bruk er legetim, bare det gjøres godt. Men *misbruk* er for eventyret en vederstyggelighet og en helligbrøde, for det står både høye og dype krefter bak. Misbruk vil rett og slett si ukunstnerisk bruk. Og jeg tror faktisk at selve *eventyret* kommer man nærmest ved å la bildene stå så rene som mulig — uten å tukle med dem. Det har vært vår bestrebelse i denne forestillingen. (Derfor, kjære publikum, kjære kritikere, døm oss ut fra denne forutsetning, og ikke ut fra hva vi *ikke* har villet gjøre. Vi har ikke villet lage gøy og gag og hopp og sprett og tegnefilm. Kanskje gjør vi det neste gang, men ikke i dette eventyret.) Barn tolker ikke, de opplever, og de har krav på å få oppleve disse dype visdomsbilder i en uforfalsket form. For når sola rinner, og alle tolkninger sprekker, da står eventyret der og skinner som glassberget, like blankt og uberørt som før, og så selvfølgelig sant og enkelt at *selv* et barn kan forstå det. Så sant at *bare* et barn kan forstå det.

BARNE OG DUKKETEATRET'S andre tilbud:

BARNETEATRET'S

«En natt i februar»

av den svenske dramatikeren Staffan Göthe, kunne gjerne blitt kalt «Inne i hodet på en liten gutt».

Det har vært en grusom dag på skolen, og gutten får ikke sove. Han fantaserer om å rømme, og ønsker til og med å være død. Han tør ikke møte morgendagen, fars vrede over en knust termos, og kameratenes erting i klassen.

Dette stykket handler med andre ord om alvorlige saker, og det tar sitt barnepublikum på alvor. Men det gir i stor grad også rom for poesi og lek, alt hulter til bulter, gjennom tanke-assosiasjonenes frie spill, men generøs humanisme som ledetråd.

«En natt i i februar» er Barneteatrets oppsøkende forestilling og kan tilbys skoler, institusjoner o.l. i sesongen 1978/79.

DUKKETEATRET'S

høst- og vårforestilling er den nå så kjente

«Vår venn Brumm»

For to år siden feiret Ole Brumm femti år. Torbjørn Egner med sin egen Bamsefar, som stadig fyller femti år, er den norske fadder til Ole Brumm. Egner har i tekst og sanger levendegjort den lille rørende bamsen. Egner har også dramatisert stoffet for Dukketeatret. Som alle venner av Bamse vet, er Ole Brumm og vennene hans i mange kjente situasjoner. Ole Brumm finner igjen halen til Tussi, forspiser seg på honning hos Petter Sprett så han ikke kan gå ut på tre dager. Nasse Nøff blir forvekslet med Kengubarnet og meget annet. Men alle dyrene i skogen blir venner til slutt.

Forestillingen spilles i Bymuseet på Frogner.

